

שחקנים אין בסרט, והבמאי, ג'ון סטורגס, שעשה פעם את או קוראל ואת שבעת המופלאים, חדל לעשות סרטים טובים מאז שהחל מתעסק בדברים שאין להם קשר עם המערב הפופולרי, כמו ספרות יפה (הזקן והים) מדע ופסיכולוגיה.

כוכבים

לא רע למורו

לפי דעתו של העיתון האמריקאי אסנוויר השפיעו מאה אנשים על המאה שלנו, ביניהם שני צרפתים, הגנרל דה גול והכוכבת ז'אן מורו.

היא נחשבת היום לאחת הנשים הנערצות ביותר, אבל היא לא מתפעלת ממצבה, יש לה עליו דעה קצרה ופסקנית: הפרסום זה שום דבר, אין לו שום ערך, אי אפשר לעשות איתו אהבה.

מה דעתה, אם כן, על האהבה? כשאני מאוהבת זה משפיע על המשחק שלי, ועל הכשרון שלי. לרוב האנשים אין את האנרגיה המספיקה בשביל רגשות, הם מוותרים עליהם, והולכים לקולנוע.

השבוע שוחחה ז'אן מורו עם ידידתה, הסופרת מרגריט (הירושימה אהובתי) דורה. השיחה פורסמה בעיתון הצרפתי לה נובל אובסטרסר:

את, שאינך נשואה, ואפשר להגיד שאת חיה לבדך, לעצמך, האם את רכושנית בקשר לאנשים?

אני חושבת שאם אוהבים מישהו אי

סרטים
קילומטרים של שירים

האולימפיאדה בטוקיו (תמר, תליאביב; 19) 1034 מצלמות, 164 צלמים, 100 קילומטר של פילים, ומליון דולר הוצא על הסרטת האולימפיאדה. היא הייתה שווה את זה. אם כי אפשר היה אולי לחתור על כמה וכמה מטרים של פילים ולהכניס במקור מם מטרים אחרים, טובים יותר.

סרט על ספורט, שנועד לא לספורטאים בלבד, צריך להראות, לכל מי שלא מבין בזה, מה זה ספורט, מה היופי שבו, מה הכוח שבו, מה זאת אומרת לנצח, להפסיד, להילחם.

קאן אישיקאחה, שעשה עד עכשיו קומדי-יות וסרטי זוועה, הצליח בסרט זה, ברגעים מסוימים, להרגיש את הספורט. הוא צילם את הגופות הנהדרים של הספורטאים מכפות הרגליים דרך שרירי השוקיים והידיים עד שרירי הפנים, הוא האט את תנועות הריצה שלהם כדי להראות את הקלילות היפה של תנועותיהם, הוא צילם את חלקי הגוף ה"שונים בשעת פעולה.

אבל לעומת קטעים ספורטיביים אלה יש בסרט צילומים ארוכים של משלחות ספורטאים שאינן נגמרות, צילומי נואמים הנוא מים נואמים ארוכים עוד יותר מאורך ה"משלחות, ויותר מהכל יש צילומי דגלים, שהם בעצם הגיבורים האמיתיים של הסרט. מתחילתו ועד סופו הם עושים רק דבר

ז'אן מורו
פירסום אינו מועיל הרבה

אפשר להפריד בין הרצון לתת את עצמך לבין הרצון להחזיק בזה שאוהבים. כל זמן שאוהבים אי אפשר להיות בלתי רכזי שנים. אבל הרכושנות שלי היא צנועה. אני לא מעוניינת שאף אחד יקדיש לי את כל חייו, אני רוצה רק שמישהו יעדיף אותי. אבל יעדיף אותי באמת?

איך את מבינה את המושג להיות שייכת למישהו?

אני רואה את זה בנשואיך.

זוהי תשובה מוזרה בשביל אשה שחיה לבד ושנראה כאילו החליטה להיות כך.

הבעל שלי לשעבר נהג לומר לי: את, אומרת תמיד שמעולם לא הרגשת את עצמך נשואה, אבל מאז שנפרדנו, את מדברת רק על זה, על הנשואיך. זה סלא, בכלל, שאת לא מפרסמת מודעה במדור לשידוכים, הוא לא צודק. אני חושבת שלנשואיך היום יש יותר ערך מאשר פעם, ודווקא משום שכולם חושבים את ההיפך. אני חושבת שצריך עזר מסויים כדי להחליט על בנייה של משהו משותף, שהוא יציב ויש בו המשך.

את, אם היית מתחנתה, איך היית מאר?

גנת לך את הנשואיך עם העבודה?

אם הייתי נשואה הייתי בודאי חיה חיים לגמרי אחרים, אם כי אני לא חושבת שהייתי מפסיקה לעבוד.

אני יודעת רק שהיום החיים הפרטיים שלי והמקצוע שלי משפיעים אחד על השני. אני חיה חיים של שחקנית, המקצוע שלי, החיים שלי, החלוצות שלי, כל זה — זה דבר אחד. אני חיה בין אנשים, וזה גורם לי אושר. אני חושבת שצריך להגדיר את

אחד: עולים ויורדים, עולים ויורדים. הדגלים, הנואמים והמשלחות הוכנסו, כנ"א, לסרט כדי לעודד את המכירה שלו בארצות השונות. העובדה שבהעתק שנשלח לישראל טרחו להכניס תמונה מיוחדת של הרגל הישראלי, וצילום ארוך של המשלחת הישראלית, מעידה על כך.

בסיכומי של דבר, למרות הפגמים שלו, זהו סרט שכדאי לחובבי הספורט ולחובבי הקולנוע לא להחמיצו.

טלפון לא שבוך

מצב חירום בתחנה מספר שלוש (אופיר, תליאביב) הוא סרט מוזר. מסתובב בים בו המוני אנשים, שאיש לא יודע איך נכנסו אליו, ומה הם עושים בו. הם מטיי לים במכוניות מהודרות בין נאות-מידבר, ולבסוף נהרגים ונעלמים.

מה עושים כל האנשים הללו? הם מטלפנים, תמיד יש להם טלפון תחת הידיים, והם מדברים עם חבריהם, אלה שכבר נהרגו, או נעלמו, ואלה שעדיין לא. הם אומרים להם: "כן, לא, זה בסדר, אני שומע", וכן. כבר בהתחלת הסרט, עוד לפני שקורה בו משהו, אפשר לראות מי יהיה אשם במה שיקרה, אם יקרה, כי לאשם יש עיניים אשמות והוא מתנהג בצורה חשודה.

אחר כך קורה שנגנבים בקבוקים מלאי חיידי מות מתחנה מספר שלוש. באחת המדבריות של אמריקה. האשם הוא באמת האשם, אבל זה מתגלה רק בסוף. צד הסוף מתרצצים כל האנשים של הסרט בהיסטוריה בין טלפון לטלפון, ואחששים אותו.

בית הספר לעתונאות

החלה י'זודים תשנ"ו 65/66

הלימודים ייערכו בשני שלבים, ויימשכו 7 חדשים.

שלב א': תורת הכתיבה העיתונאית, ידע העתונאות, מבנה העתון, עימוד ודפוס, דרכי החקירה העתונאית, מקורות האינפורמציה, העתונות והחוק, העתונות בישראל ובעולם.

שלב ב': מתחלק לארבע מגמות:

1. עתונאות כללית, מחזור ג' (תשכ"ו).
2. כתבי ספורט, מחזור ב' (תשכ"ו).
3. עתונאות הרדיו והטלביזיה.
4. פרסום ויחסי ציבור.

על צוות המורים והמרצים בבית הספר נמנים עתונאים בכירים ומרצים מן האוניברסיטה.

פרטים מלאים והרשמה: בית ציוני אמריקה רח' דניאל פריש 1, יום יום בין השעות 4—7 אחה"צ.

דחף

ספרים
שיעזרו לך
להבין

את הטכניקה והמהלכים של מלחמת-בחירות

תיאודור וייט

הדרך לבית הלבן

ויליאם ס. וייט

ג'ונסון, איש-המקצוע

את הרקע למערכת-הבחירות הנוכחית בישראל

שמעון פרס

השלב הבא

את המתרחש בעולם הקומוניסטי

ליאונרד שפירא

היסטוריה של המפלגה הקומוניסטית הסובייטית

ג. פאלוצי-הורוואט

סין בידי מאו צה-דון

מילובאן דזילאס

שיחות עם סטאלין

